

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁGA
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

FF/037/2023

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottsága Másodfokú Fegyelmi Tanácsa Dr. (...) ügyvéd fegyelmi ügyében a Pest Megyei Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának 2023. március 31. napján az F.85/2015 sz. ügyben meghozott határozata ellen, eljárás alá vont ügyvéd részéről bejelentett fellebbezés folytán a 2023. augusztus 30. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

h a t á r o z a t o t

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottsága Másodfokú Fegyelmi Tanácsa a Pest Megyei Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának 2023. március 31. napján az F.85/2015 sz. ügyben meghozott határozatát részben megváltoztatja

a határozat fejrészből a Pest Megyei Ügyvédi Kamarára történő utalást-,

a határozat pénzbírság büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezését-, mellőzi, egyebekben helybenhagyja.

Kötelezi eljárás alá vont volt ügyvédet, hogy a másodfokú határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg a Pest Vármegyei Ügyvédi Kamara pénztárába 50.000.-Ft, azaz Ötvenezer forint másodfokú eljárási költséget.

A másodfokú fegyelmi eljárás átalányköltségét a Pest Vármegyei Ügyvédi Kamara a jogerős és végrehajtható fegyelmi határozatban a költségek megfizetésére előírt határidő leteltét követő tizenöt napon belül átutalja a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd, és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítéstől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell az országos fegyelmi bizottság ellen – az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint – az elsőfokú regionális fegyelmi bizottság székhelye szerinti ügyvédi kamaránál, a perre kizárólagosan illetékes a Fővárosi Törvényszéknek címezve előterjeszteni.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja azzal, hogy a polgári perrendtartásról szóló 2016 évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 608. § (1) bekezdése rendelkezik arról, hogy az elektronikus ügyintézésről szóló 2015. évi CCXII. törvény (a továbbiakban: E-ügyintézési törvény) alapján elektronikus úton történő kapcsolattartásra kötelezett minden beadványt kizárólag elektronikusan – az E-ügyintézési törvényben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon – nyújthat be a bírósághoz, és a bíróság is elektronikusan kézbesít a részére.

Jelen határozat annak kihirdetése napján jogerős.

I n d o k o l á s

I. Az eljárás alá vont volt ügyvéd személyi körülményei és fegyelmi előélete

Eljárás alá vont ügyvédnek fegyelmi előzménye nincsen.

II. A fegyelmi eljárás szabályainak vizsgálata:

II.1

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság hivatalból küldte meg a (...) felperes 2015. november 20. napján kelt beadványát, amelyben úgy nyilatkozott, hogy a perben képviseletében eljáró (...) ügyvédnek meghatalmazást nem adott a perindításra.

(...) az eljárás alá vont ügyvéddel korábban párkapcsolatban állt, nyilatkozata szerint párkapcsolatuk alatt biankó meghatalmazásokat írt alá az eljárás alá vont ügyvéd részére.

A Fővárosi Törvényszék által továbbított beadvány alapján a fegyelmi eljárás hivatalból elrendelésre került az előzetes vizsgálat, amelynek során (...) 2015. május 8. napján az ügygel kapcsolatosan, tanúként történt rendőrségi kihallgatásról adott tájékoztatást.

A fegyelmi eljárás 2016. május 30. napján F85/2015 számon elrendelésre került.

Az ügyben a fegyelmi biztos a folyamatban lévő büntetőeljárásra hivatkozással indítványozta a fegyelmi eljárás felfüggesztését, azonban, mivel a nyomozó hatóság 2016. június 20-i tájékoztatása szerint a büntetőügyben eljárás alá vont ügyvéddel szemben gyanúsítás nem került közlésre, az ügyben fegyelmi tárgyalásra került sor.

A 2016. július 4. napján tartott tárgyaláson a fegyelmi tanács - a Megyei Rendőrfőkapitányság vizsgálati osztálya előtt folyó büntetőeljárás jogerős befejezéséig - azzal függesztette fel a fegyelmi eljárást, hogy kötelezte eljárás alá vont ügyvédet, hogy amennyiben vele szemben az alapos gyanút közlik, úgy a nyomozás állásáról három havonta tegyen jelentést a kamara felé.

II.2

A Járási Ügyészség 2016. október 20-i tájékoztatása – amely szerint eljárás alá vont ügyvéddel szemben 28 rb. csalás miatt indult büntetőeljárás – alapján újabb előzetes vizsgálat elrendelésére került sor eljárás alá vont ügyvéddel szemben.

Az előterjesztett igazoló jelentésből megállapítható volt, hogy a büntetőügy a (...) által is sérelmezett cselekvősegeket is érinti.

2016. december 19-i összefoglaló jelentésében a fegyelmi főmegbízott az eljárás alá vont ügyvéd terhére róttá – többek között – a büntetőeljárással kapcsolatos információk kamara felé történő bejelentésének elmulasztását, továbbá indítványozta az eljárás felfüggesztését a büntetőeljárásra tekintettel.

Az újabb fegyelmi eljárás 2017. január 2-án elrendelésre került, az ügyben a fegyelmi tanács 2017. március 10. napján tartott tárgyalást, rendelkezett az ügyek egyesítéséről, az eljárást a büntetőeljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette, és kötelezte az eljárás alá vont ügyvédet, hogy 3 havonta adjon jelentést a büntetőeljárás állásáról.

II.3

A határozatot követően az eljárás alá vont ügyvéd – nem három havonta, de évente legalább egy alkalommal – tájékoztatásokat küldött a büntetőügy állásáról, 2022. december 6. napján pedig megküldte az eljárást befejező jogerős bírósági határozatot.

A Bíróság B. /2018/. sz. ítélete eljárás alá vont ügyvéd vádlottat bűnösnek mondta ki 5. rb. hamis tanúzás és 15 rb. hamis magánokirat felhasználása vétségében.

II.4

Az ítéleti tényállások lényege abban foglalható össze, hogy az eljárás alá vont ügyvéd több személy nevében küldött eltérő címzetteknek elektronikus leveleket közérdekű adatigénylással, majd az adatok kiadásának elmaradására alapítottan pereket indított az érintett személyek nevében, a perekben képviselőt látott el és a felperesek részére megítélt perköltségek részére kerültek kifizetésre.

2023. január 4. napján kelt iratában a fegyelmi biztos a fejleményekre tekintettel új összefoglalt indítványt terjesztett elő, kezdeményezte az eljárás folytatását és 23. rb. fegyelmi vétség elkövetése miatt 2 év kizárás fegyelmi büntetés kiszabására tett indítványt.

A fegyelmi tanács az ügyben 2023. február 24. napján tárgyalást tartott, amelynek akadályát képezte, hogy a megjelent eljárás alá vont ügyvéd érvényes személyi igazolvánnyal magát nem tudta igazolni. Az újabb fegyelmi tárgyalás megtartására 2023. március 31. napján került sor. A fegyelmi biztos indítványát 20+1 rb. fegyelmi vétség megállapítására módosította (20. rb. a büntető ítéletben megállapított cselekvőség és 1. rb. a bejelentés elmaradása).

II.5

A fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvéd terhére 21. rb. szándékos fegyelmi vétség elkövetését megállapította, vele szemben 5 év kizárás fegyelmi büntetést szabott ki, melynek végrehajtását 3 évre felfüggesztette, továbbá 1.000.000,- Ft pénzbírságot szabott ki, a kamarai közügyektől 5 évre eltiltotta és kötelezte őt az eljárás 80.000, Ft összegű átalányköltségének megfizetésére.

II.6

Eljárás alá vont ügyvéd a határozattal szemben az eljárás alá vont ügyvéd határidőben fellebbezést terjesztett elő.

Fellebbezésével az eljárás alá vont volt ügyvéd,

1. 2. rb. fegyelmi vétség esetében az eljárás megszüntetését
2. a kiszabott pénzbírság 150.000,- Ft-ra mérséklését
3. a kizárás fegyelmi büntetés mellőzését, másodlagosan annak rövidebb idejű „felfüggesztését és eltiltását”
4. az eljárási költség 40.000,- Ft-ra mérséklését

kérte.

Hivatkozott arra, hogy a pénzbírság felső határát 1.000.000,- Ft-ban megállapító Üttv. (2017. évi LXXVIII. törvény) rendelkezések a fegyelmi vétségek elkövetése idején nem voltak hatályban, a büntetés maximuma az Ügyvédi tv. (1998. évi XI. tv.) rendelkezései alapján 600.000,- Ft lehetne.

Hivatkozott arra, hogy enyhítő körülmények – kár megtérülése, megbánás, általa jóvátételi célból folytatott adakozás, korábban kifogástalan fegyelmi előélet, jelentős időmúlás, 3 kiskorú gyermek tartása, „sértetti közrehatás”) nem kerültek figyelembevételre.

A fellebbezésben az eljárás alá vont ügyvéd a megállapított tényállás körében – részben a jogerős büntetőítélet megállapításait, illetve azok relevanciáját vitatva – tett nyilatkozatokat, amelyre alapítottan részben a fegyelmi vétség megállapításának mellőzését (.... kapcsolatos ügyek) kéri, másrészt pedig annak megállapítását, hogy a fegyelmi vétség súlya minimális.

Hivatkozott továbbá arra, hogy a fegyelmi vétségek nagyon régiek (2013-2015 közötti elkövetés), az Üttv. 126.§. (4) bekezdése szerinti 120 napos eljárási határidő nem került betartásra, amely enyhítő körülményként értékelendő.

II.7

Az Országos Fegyelmi Főbiztos a határozat helyben hagyását indítványozta.

A másodfokú fegyelmi tanács az ügyben 2023. augusztus 30. napjára tárgyalást tűzött, amelynek során meghozta jelen határozatát.

III. A tényállás

III.1

A másodfokú fegyelmi tanács álláspontja szerint az elsőfokú fegyelmi tanács határozatában a tényállást helytállóan állapította meg, így azt a másodfokú tanács a másodfokú eljárásban is irányadónak tekinti.

A tényállást az elsőfokú határozatban rögzítetteket érdemben nem módosítva, az alábbiak szerint állapítja meg.

III.2

Eljárás alá vont ügyvéd, mint vádlott bűnösségét a Bíróság B. /2018/. számú ítéletével 5 rb. hamis tanúzás büntette, valamint 15 rb. hamis magánokirat felhasználása vétsége elkövetésében megállapította és vele szemben összesen 450.000,- Ft pénzbüntetést szabott ki.

A bíróság (eljárás alá vont) vádlottat az ellene emelt 44 rb. hamis magánokirat felhasználásának vétsége és 1.rb. hamis tanúzásra felhívás büntette miatt ellene emelt vád alól felmentette.

Az ítélet megállapította, hogy (eljárás alá vont) vádlott 2013. októberétől 2015. októberéig rendszeres és jogtalan anyagi haszonszerzés céljából (....), (...) és (....) nevében, tudtuk és beleegyezésük nélkül, meghatalmazott ügyvédjükként, valójában álképviselőként eljárva, a képviseletet illetően a címzetteket megtévesztve az információs önrendelkezési jogról és az információs szabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény alapján e-mailben közérdekű adatok szolgáltatását kérte több intézménytől. Miután az adatokat a megkeresett intézmények nem, késve vagy hiányosan adták meg, a vádlott álképviselőként pert indított a különböző bíróságokon nevezett személyek, továbbá (...) nevében. A keresetlevélben hivatkozott a csatolt megbízási szerződésekre, amelyek alapján kérte a perköltség megállapítását.

(Eljárás alá vont) vádlott a bíróságokra becsatolta a (....), (....), (...) és (...) által biankó vagy más célból aláírt meghatalmazásokat, megbízási szerződéseket, illetve azon számlákat, melyek szerint az érintettek a megbízási szerződések alapján látszólag megfizették a vádlott számára az ügyvédi megbízási díjakat. Valójában ilyen befizetések nem történtek, az okiratnak minősülő meghatalmazások, megbízási szerződések és számlák valótlan tartalmúak voltak.

III.3

Az 5 rendbeli hamis tanúzás, Btk 272. § (2) bek. e.) pont vonatkozásában az ítélet indokolása az alábbiakat rögzítette (41. oldal): *„a bíróság megállapította, hogy a 16-20. részcselekmények esetében a meghatalmazások és a megbízási szerződések hamis magánokiratok, mivel azokat ténylegesen nem (...) írta alá, állította ki. (Eljárás alá vont ügyvéd) vádlott azzal a cselekményével, hogy a 16-20. részcselekmény esetében a hamis meghatalmazásokat és megbízási szerződéseket a bíróságoknak benyújtotta,*

elkövette az 5 rendbeli, a Btk. 272. § (2) bekezdés c) pontjába ütköző, és az (5) bekezdés szerint minősülő hamis tanúzás büntettét. (I/B tényállási pont, 16-20. részcselkmény)”

A 16. tényállási pont szerint eljárás alá vont ügyvéd (...) nevében 2013. október 4-én küldött elektronikus üzenetet a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumnak közérdekű adatok kiadása tárgyában, majd 2013. október 22-én pert indított ellenük, melyben a Törvényszék .P./2013. számon járt el. A perben a keresethez csatolta a valótlan tartalmú meghatalmazást és a megbízási szerződést. A pert elvesztette, a vádlottnak kellett 33 ezer forint perköltséget fizetnie.

A 17. tényállási pont szerint eljárás alá vont ügyvéd (...) nevében 2013. október 4-én küldött elektronikus üzenetet az Emberi Erőforrások Minisztériumának közérdekű adatok kiadása tárgyában, majd 2013. október 22-én pert indított ellenük, melyben a . Törvényszék ...P...../2013. számon járt el. A perben a keresethez csatolta a valótlan tartalmú meghatalmazást, a megbízási szerződést és a számlát. A bíróság 30 ezer forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest, amelyet a meghatalmazás alapján a vádlottnak fizettek ki.

A 18. tényállási pont szerint eljárás alá vont ügyvéd (...) nevében 2013. október 4-én küldött elektronikus üzenetet a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumnak közérdekű adatok kiadása tárgyában, majd 2013. október 22-én pert indított ellenük, melyben a Törvényszék .P....2013. számon járt el. A perben a keresethez csatolta a valótlan tartalmú meghatalmazást és a megbízási szerződést. A bíróság 40 ezer forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest, amelyet a meghatalmazás alapján a vádlottnak fizettek ki.

A 19. tényállási pont szerint eljárás alá vont ügyvéd (...) nevében 2013. október 16-án küldött elektronikus üzenetet az Országos Meteorológiai Szolgálatnak közérdekű adatok kiadása tárgyában, majd 2013. november 4-én pert indított ellenük, melyben a Törvényszék P./2013. számon járt el. A perben a keresethez csatolta a valótlan tartalmú meghatalmazást és a megbízási szerződést. A bíróság 30 ezer forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest, amelyet a meghatalmazás alapján a vádlottnak fizettek ki.

A 20. tényállási pont szerint eljárás alá vont ügyvéd (...) nevében 2013. október 16-án küldött elektronikus üzenetet a Magyar Kereskedelmi és Engedélyezési Hivatalnak közérdekű adatok kiadása tárgyában, majd 2013. november 12-én pert indított ellenük, melyben a Fővárosi Törvényszék P.../2013. számon járt el. A perben a keresethez csatolta a valótlan tartalmú meghatalmazást és a megbízási szerződést. A bíróság 50 ezer forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest, amelyet a meghatalmazás alapján a vádlottnak fizettek ki.

III.4

A 15 rendbeli hamis magánokirat felhasználása (Btk. 345.§) vonatkozásában az ítélet indokolása (41-42. oldal) az alábbiakat rögzítette: „Szükséges rögzíteni, hogy a Btk.

272. § (2) bekezdés e) pontjába ütköző hamis tanúzás büntette kizárólag hamis magánokirat szolgáltatásával követhető el, így a bíróság vizsgálta, hogy a további esetekben - ahol a vádlott büntetőjogi felelőssége megállapítható volt - hamis, hamisított vagy valótlan tartalmú okiratról volt-e szó.

Ekörben a bíróság azt állapította meg, hogy a 42., 43., 56., 57., 58., 59., 60. részcsелеkrmények vonatkozásában benyújtásra került meghatalmazások és megbízási szerződések valótlan tartalmú valódi magánokiratok, mivel azokon a kiállító, (...) tanú aláírása szerepel, azonban ezen okiratok nem a kiállító személy, így (...) nyilatkozatát tartalmazzák. Ekörben tehát, mivel a hamis tanúzás büntette kizárólag hamis magánokiratra követhető el, a vádlott ezen cselekményei hamis magánokirat felhasználása vétségének minősülhetnek.

A bíróság megállapította továbbá, hogy a 5., 14., 29., 31., 33., 37., 40. és 64. részcsелеkrmények tekintetében becsatolásra került számlák valótlan tartalmúak, mivel azok mögött tényleges pénzügyi teljesítés nem volt.

A bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a 42., 43., 56., 57., 58. 59., 60. részcsелеkrmények esetében a vádlott a meghatalmazások és megbízási szerződések bíróságok felé történő benyújtásával a felhasználást, elkövetési magatartást megvalósította, tekintettel arra, hogy a felhasználás a képviseleti jogosultságának mint jognak a bizonyítása érdekében történt.

Ezen túlmenően a bíróság 5., 14., 29., 31., 33., 37., 40. és 64. részcsелеkrmény vonatkozásában a számlák bíróságra történő benyújtásával a felhasználást mint elkövetési magatartást szintén megvalósította, mely a megbízási díjra mint perköltségre való jog bizonyítása érdekében történt, a benyújtással a cselekmény befejezetté válik, és a bíróság megítélése szerint ekörben a továbbiakban közömbös, hogy az eljárás végén ténylegesen a számla alapján kerül-e megállapításra a perköltség. Mindezek alapján a bíróság kétséget kizáróan bizonyítottanak látta, hogy a vádlott elkövette a 15 rendbeli, a Btk. 345. §-ába ütköző hamis magánokirat felhasználásának vétségét.”

Az 5. tényállási pont szerint eljárás alá vont ügyvéd (...) nevében 2013. december 19-én küldött elektronikus üzenetet az Önkormányzatnak közérdekű adatok kiadása tárgyában, majd 2014. január 16-án pert indított ellenük, melyben a Járásbíróság P. /2014. számon járt el. A perben a keresethez csatolta a valótlan tartalmú meghatalmazást, a megbízási szerződést és a számlát. A bíróság elsőfokon megítélt a vádlott számára 80 ezer forint perköltséget, de a másodfokú bíróság új eljárásra utalta az ügyet, kifizetés nem történt.

A 14. tényállási pont szerint eljárás alá vont ügyvéd (...) nevében 2013. október 19-én küldött elektronikus üzenetet a Magyar Kereskedelmi és Engedélyezési Hivatalnak közérdekű adatok kiadása tárgyában, majd 2013, november 5-én pert indított ellenük, melyben a Törvényszék P. /2013. számon járt el. A perben a keresethez csatolta a valótlan tartalmú meghatalmazást, a megbízási szerződést és a számlát. A bíróság 30

ezer forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest, amelyet a meghatalmazás alapján a vádlottnak fizettek ki.

A 29. tényállási pont szerint eljárás alá vont ügyvéd (...) nevében 2013. december 19-én küldött elektronikus üzenetet az Önkormányzatnak közérdekű adatok kiadása tárgyában, majd 2014. január 10-én pert indított ellenük, melyben a Bíróság P./2014. számon járt el. A perben a keresethez csatolta a valótlan tartalmú meghatalmazást, a megbízási szerződést és a számlát. A bíróság 22.225 forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest, amelyet a meghatalmazás alapján a vádlottnak fizettek ki.

A 31. tényállási pont szerint eljárás alá vont ügyvéd (...) nevében 2014. március 20-án küldött elektronikus üzenetet az Önkormányzatnak közérdekű adatok kiadása tárgyában, majd 2014. április 16-án pert indított ellenük, melyben az Járásbíróság P.../2014. számon járt el. A perben a keresethez csatolta a valótlan tartalmú meghatalmazást, a megbízási szerződést és a számlát. A bíróság 30 ezer forint perköltséget ítélt meg (...) számára, aki a pénzt nem vette át, így visszautalták az alperesnek.

A 33. tényállási pont szerint eljárás alá vont ügyvéd (...) nevében 2013. december 19-én küldött elektronikus üzenetet a Önkormányzatnak közérdekű adatok kiadása tárgyában, majd 2014. január 9-én pert indított ellenük, melyben a Járásbíróság P.../2014. számon járt el. A perben a keresethez csatolta a valótlan tartalmú meghatalmazást, a megbízási szerződést és a számlát. A bíróság 35 ezer forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest, amelyet a meghatalmazás alapján a vádlottnak fizettek ki.

A 37. tényállási pont szerint eljárás alá vont ügyvéd (...) nevében 2014. január 25-én küldött elektronikus üzenetet az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség Nonprofit Kft-nek közérdekű adatok kiadása tárgyában, majd 2014. március 11-én pert indított ellenük, melyben a Törvényszék P.../2014. számon járt el. A perben a keresethez csatolta a valótlan tartalmú meghatalmazást, a megbízási szerződést és a számlát. A bíróság 50 ezer forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest, amelyet a meghatalmazás alapján a vádlottnak fizettek ki.

A 40. tényállási pont szerint eljárás alá vont ügyvéd (...) nevében 2014. március 26-án küldött elektronikus üzenetet az Önkormányzatnak közérdekű adatok kiadása tárgyában, majd 2014. április 29-én pert indított ellenük, melyben az Járásbíróság P..../2014. számon járt el. A perben a keresethez csatolta a valótlan tartalmú meghatalmazást, a megbízási szerződést és a számlát. A bíróság 30 ezer forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest, amelyet meghatalmazás alapján a vádlottnak fizettek ki.

A 42. tényállási pont szerint eljárás alá vont ügyvéd (...) nevében 2015. április 29-én küldött elektronikus üzenetet a Fővárosi Kéményseprőipari Kft-nek közérdekű adatok kiadása tárgyában, majd 2015. május 20-án pert indított ellenük, melyben a Bíróság P./2015. számon járt el. A perben a keresethez csatolta a valótlan tartalmú meghatalmazást és a megbízási szerződést. A pert megszüntették, kifizetés nem történt.

A 43. tényállási pont szerint eljárás alá vont ügyvéd nevében 2015. május 19-én küldött elektronikus üzenetet a Fővárosi Vízműveknek közérdekű adatok kiadása tárgyában, majd 2015. június 17-én pert indított ellenük, melyben a Bíróság P./2015. számon járt el. A perben a keresethez csatolta a valótlan tartalmú meghatalmazást és a megbízási szerződést. A pert megszüntették, kifizetés nem történt.

Az 56. tényállási pont szerint eljárás alá vont ügyvéd (...) nevében 2014. április 18-án küldött elektronikus üzenetet a Budapesti IX. kerületi Önkormányzatnak közérdekű adatok kiadása tárgyában, majd 2014. május 14-én pert indított ellenük, melyben a Bíróság P...../2014, számon járt el. A perben a keresethez csatolta a valótlan tartalmú meghatalmazást és a megbízási szerződést. A bíróság 79.797 forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest, amelyet a meghatalmazás alapján a vádlottnak fizettek ki.

Az 57. tényállási pont szerint eljárás alá vont ügyvéd (...) nevében 2014. április 18-án küldött elektronikus üzenetet az Önkormányzatnak közérdekű adatok kiadása tárgyában, majd 2014. május 14-én pert indított ellenük, melyben a Bíróság P. /2014. számon járt el. A perben a keresethez csatolta a valótlan tartalmú meghatalmazást és a megbízási szerződést. A bíróság 40 ezer forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest, amelyet a meghatalmazás alapján a vádlottnak fizettek ki.

Az 58. tényállási pont szerint eljárás alá vont ügyvéd (...) nevében 2014. április 18-án küldött elektronikus üzenetet a Budapesti XII. kerületi Önkormányzatnak közérdekű adatok kiadása tárgyában, majd 2014. május 27-én pert indított ellenük, melyben a Bíróság P.2014. számon járt el. A perben a keresethez csatolta a valótlan tartalmú meghatalmazást és a megbízási szerződést. A bíróság 90 ezer forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest, amelyet a meghatalmazás alapján a vádlottnak fizettek ki.

Az 59. tényállási pont szerint eljárás alá vont ügyvéd (...) nevében 2015. április 29-én küldött elektronikus üzenetet a Fővárosi Önkormányzati Rendészeti Igazgatóságnak közérdekű adatok kiadása tárgyában, majd 2015. május 20-án pert indított ellenük, melyben a Pesti Központi Kerületi Bíróság 15.P.88.448/2015. számon járt el. A perben a keresethez csatolta a valótlan tartalmú meghatalmazást és a megbízási szerződést. A bíróság 95 ezer forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest, amelyet a meghatalmazás alapján a vádlottnak fizettek ki.

A 60. tényállási pont szerint eljárás alá vont ügyvéd (...) nevében 2014, április 5-én küldött elektronikus üzenetet a Nemzeti Eszközkezelő Zrt-nek közérdekű adatok kiadása tárgyában, majd 2014. május 21-én pert indított ellenük, melyben a Törvényszék P. /2014. számon járt el, A perben a keresethez csatolta a valótlan tartalmú meghatalmazást és a megbízási szerződést. A bíróság 50 ezer forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest, amelyet a meghatalmazás alapján a vádlottnak fizettek ki.

A 64. tényállási pont szerint eljárás alá vont ügyvéd (...) nevében 2013. április 18-án küldött elektronikus üzenetet a Budapesti XIII. kerületi Önkormányzatnak közérdekű adatok kiadása tárgyában, majd 2014. május 30-án pert indított ellenük, melyben a Bíróság P. /2014. számon járt el. A perben a keresethez csatolta a valótlan tartalmú meghatalmazást, a megbízási szerződést és a számlát. A bíróság 100 ezer forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest, amelyet a meghatalmazás alapján a vádlottnak fizettek ki.

III.5

Eljárás alá vont ügyvéd az Ügyészség B.../2015 számú, 2016. október 20. napján kelt levelével tájékoztatást adott a Pest Megyei Ügyvédi Kamara részére az eljárás alá vont ügyvéd ellen 19 rendbeli szabálysértési érékhatárt meg nem haladó kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás vétsége és 9 rendbeli kisebb kárt okozó, üzletszerűen elkövetett csalás vétsége miatt indult büntetőeljárásról. Eljárás alá vont ügyvéd a büntetőeljárás tényéről, annak keretei között gyanúsítottként történt kihallgatásáról a kamarát az ügyészségi megkeresést megelőzően nem tájékoztatta.

IV. A másodfokú fegyelmi tanács jogi álláspontjának leírása

IV.1

A másodfokú fegyelmi tanács az elsőfokú határozatot az FE 35.2. pontjának rendelkezései szerint a fellebbezés keretei között bírálta felül.

A másodfokú fegyelmi tanács a határozat hatályon kívül helyezését megalapozó eljárási szabálysértést nem azonosított, az elsőfokú eljárás a vonatkozó szabályok betartásával került lefolytatásra.

Tekintettel arra, hogy az elsőfokon eljáró fegyelmi szerv a Pest Megyei Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa, a Pest Megyei (Vármegyei) Ügyvédi Kamara a határozat vonatkozásában eljáró szervnek nem minősül, a másodfokú fegyelmi tanács a határozat fejrészből a Pest Megyei Ügyvédi Kamarára vonatkozó utalást törölni rendelte.

IV.2

A másodfokú fegyelmi tanács egyetért az elsőfokú fegyelmi határozatnak az alkalmazandó jogszabályok meghatározása körében kifejtett álláspontjával, melynek értelmében – a fegyelmi eljárás tárgyát képező magatartások kifejtésének időpontjára tekintettel – az elbírálás során alkalmazandó anyagi jogi rendelkezéseket az Ügyvédi tv. és az annak alapján megalkotott kamarai szabályzatok, míg az eljárásjogi rendelkezéseket az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) és annak alapján megalkotott kamarai szabályzatok határozzák meg az Üttv. 208. § (22) bekezdésében foglaltakra tekintettel.

IV.3

Eljárás alá vont ügyvéd fellebbezésében hivatkozott az Üttv. 126.§. (4) bekezdésére, továbbá – az enyhítő körülmények körében – a fegyelmi eljárás alapját képező magatartások kifejtése óta eltelt jelentős időre, amelyet a másodfokú fegyelmi tanács elévülési kifogásként vizsgált.

A bűncselekményt megvalósító fegyelmi vétségek elévülési ideje mind az Ügyvédi tv. 41.§. (2) bekezdésének rendelkezései, mind a hatályos szabályok [Üttv. 112.§. (3) bekezdés] alapján egyaránt a bűncselekmény elévülési idejével egyezik meg. A fegyelmi eljárások az elévülési időben megindultak, a büntetőeljárás ideje alatt felfüggesztésre kerültek, a büntetőeljárás jogerős befejezését követően pedig rövid határidőn belül befejeződtek.

Az Ügyvédi tv. és az azon alapuló fegyelmi eljárási szabályzat rendelkezései nem tartalmaztak az eljárás 120 napon belüli befejezésére vonatkozó kötelezettséget, illetve annak túllépése esetére vonatkozó szankciót.

Az Üttv. 208. § (22) bekezdésében foglaltakra tekintettel ugyan az Üttv. és az annak alapján megállapított szabályzatok irányadóak eljárási kérdésekben, azonban ez a rendelkezés nem bír visszaható hatállyal, azaz nem lehet arra hivatkozni, hogy a fegyelmi tanács eljárása nem felelt meg az időben később keletkezett jogszabályi előírásoknak.

Mindezek alapján a másodfokú fegyelmi tanács az eljárási határidő túllépésére történő hivatkozás körében azt vizsgálhatta, hogy a jogerős büntetőítélet megküldését követően az elsőfokú fegyelmi tanács a rá irányadó eljárási határidőben meghozta-e a határozatát?

Rögzíteni szükséges, hogy a hatályos szabályok egyfelől kifejezetten rögzítik, hogy a felfüggesztés időtartama az eljárás lefolytatására irányadó 120 napos határidőbe nem számít bele [Üttv. 126.§. (5) bekezdés], másfelől az eljárási határidő kétszeresét meghaladó eljárási időtartam esetére írnak elő a kiszabható büntetés korlátozására vonatkozó rendelkezést [Üttv. 126.§. (5) bekezdés].

A jogerős ítélet 2022. december 6. napján történt megküldése és az elsőfokú határozat 2023. március 31. napján történt meghozatala között 116 nap telt el, amely időtartamot ráadásul negatívan befolyásolta a tény, hogy az eljárás alá vont ügyvéd oldalán felmerülő hiányosság okán nem volt megtartható az eredetileg korábbi időpontra kitűzött fegyelmi tárgyalás.

A kifejtettekre tekintettel a másodfokú fegyelmi tanács az elévülésre és az eljárási határidő túllépésére vonatkozó fellebbezési hivatkozást alaptalannak értékelte.

IV.4

A fellebbezésnek a tényállást támadó érvelése körében rögzíti a másodfokú fegyelmi tanács, hogy eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése olyan eltérő tényállás-megállapítására irányult, amely ellentétes a jogerős büntetőítéletben rögzítettekkel.

A megállapított tényállásnak az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezésében foglaltak szerinti módosítása a jogerős büntetőítéletben megállapított tényállással ellentétes, és így a bűnösség megállapítása kérdését érintő megállapításokra vezetne, amely ezáltal FE.27.2/A.§. a) bekezdésébe ütközne.

Mindezek alapján a másodfokú fegyelmi tanács a tényállás módosítására nem látott alapot, az elsőfokú fegyelmi tanács tényállás-megállapítását helyesnek és megalapozottnak értékelte, megállapítva, hogy a fellebbezési érvelés alapján nincs helye a tényállás, illetve az annak alapján levont jogi következtetések módosításának.

IV.5

Tekintettel arra, hogy a fegyelmi eljárás alapját képező magatartások kifejtésére az Ügyvédi tv. hatálya alatt, a fegyelmi büntetés kiszabására pedig az Üttv. hatálya alatt került sor, a másodfokú fegyelmi tanácsnak vizsgálnia kellett, hogy az elsőfokú fegyelmi tanács által kiszabott büntetés a maga összességében megfelel-e az FE 1.5. pontjában foglaltaknak. A hivatkozott rendelkezés értelmében, amennyiben az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek, vagy enyhébb jogkövetkezmények alkalmazását teszik lehetővé, úgy ezeket kell alkalmazni.

A kizárás fegyelmi büntetés a régi szabályok (Ügyvédi tv., FESZ) keretei között nem adott időszakra került meghatározásra, időtartamára az ügyvédi felvételre [Ügyvédi tv. 13.§. (4) d) pont] és a jogkövetkezmények enyhítésére vonatkozó szabályok alapján lehet következtetést levonni (Ügyvédi tv. 65.§. (1) és (2)). Ennek alapján megállapítható, hogy az elkövetéskor hatályos szabályok alapján a kizárás jogkövetkezménye – mentesítés nélkül – 10 év kamarai tagságtól eltiltás. A fegyelmi büntetéssel sújtott személy ezen időtartam elteltét követően kérheti felvételét az ügyvédi kamarába.

Az Üttv. rendelkezései [Üttv. 109.§. (6) bekezdés] a kizárás fegyelmi büntetés alkalmazása körében háromtól tíz évig terjedő intervallumban lehetőséget biztosítanak az kizárás időtartamának meghatározására. Az elsőfokú fegyelmi tanács által kiszabott 5 év időtartamú kizárás rövidebb időtartamra fosztja meg az ügyvédet a kamarai tagságtól, mint tenné azt az Ügyvédi tv. szabályai szerinti kizárás, ezért enyhébb büntetés, tehát alkalmazható, sőt az FE 1.5. pontja alapján alkalmazni szükséges.

A kizárás büntetés felfüggesztése körében alkalmazott rendelkezés az FE. 1.5. pontjában foglaltaknak megfelel, tekintettel arra, hogy az Ügyvédi tv. 40.§. (1) bekezdése a kizárás fegyelmi büntetés felfüggesztésének lehetőségét – mérlegelés nélkül – 3 év időtartamra biztosította.

IV.6

Az elsőfokú határozat fegyelmi jogkövetkezményként 5 évre eltiltotta az eljárás alá vont ügyvédet a kamarai tisztség viselésétől. Az Ügyvédi tv. rendelkezései szerint kizárás fegyelmi büntetés alkalmazása ezt jogkövetkezményként szükségszerűen magában foglalta [Ügyvédi tv. 65.§. (1) bekezdés utolsó fordulata], az új szabályok alapján azonban erről külön rendelkezni szükséges.

Tekintettel arra, hogy az alkalmazott fegyelmi jogkövetkezmény a korábban hatályos szabályok szerinti jogkövetkezményhez képest nem eredményez súlyosabb büntetést, csak a jogszabályi struktúrában más formában jelenik meg, a másodfokú fegyelmi tanács az eltiltásra vonatkozó rendelkezés alkalmazását indokoltnak értékelte.

IV.7

A felfüggesztett kizárás büntetés mellett pénzbírság is kiszabásra került, amelynek kapcsán a másodfokú fegyelmi tanácsnak – az eltérő jogszabályi rendelkezések miatt – elsődlegesen azt kellett vizsgálnia, hogy van-e jogi alapja a fegyelmi büntetések egymás mellett történő kiszabásának az Ügyvédi tv. hatálya alatt elkövetett fegyelmi vétségek vonatkozásában.

Vitán felül áll, hogy a jelenleg hatályos szabályok alapján a fegyelmi büntetések egymás mellett is alkalmazhatóak [Üttv. 109.§. (7) bekezdés].

Az Ügyvédi tv. rendelkezései ezzel szemben nem tették lehetővé a fegyelmi büntetések kombinált alkalmazását, így a pénzbírság kiszabása a kizárás mellett súlyosabb büntetés alkalmazását eredményezné, mint ami az egykor hatályos rendelkezések alapján kiszabható volt, ezért az elsőfokú határozatból pénzbírság kiszabására vonatkozó rendelkezésének mellőzése indokolt és szükséges.

Megjegyzi a másodfokú fegyelmi tanács, hogy az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezésében helytállóan hivatkozott az Ügyvédi tv. rendelkezései alapján kiszabható pénzbírság maximumát meghatározó szabályokra, tekintettel azonban arra, hogy a pénzbírság kiszabását önmagában megalapozatlannak minősítette, a pénzbírság maximumával kapcsolatos érvelés érdemi értékelése okafogyottá vált.

IV.8

Az enyhítő és a súlyosító körülmények értékelése körében a másodfokú fegyelmi tanács nem osztotta a fellebbezésben előterjesztett azon érvelést, amely szerint az elkövetett fegyelmi vétségek csekély jelentőségűek lettek volna.

Az elsőfokú fegyelmi tanács helytállóan állapította meg, hogy eljáró ügyvéd azon – bűncselekménynek is minősülő – magatartásával, hogy valós ügyféli szándék vagy akarat nélkül, jogi képviselőként fellépve, az ehhez szükséges képviseleti jogosultságot biankó meghatalmazásokkal történő visszaéléssel igazolva az ügyvédi tevékenység alapját képező bizalmat súlyosan sértette.

Az alapvető ügyfél-bizalmi normák megszegése kiemelkedően alkalmas az ügyvédség és az ügyvédi tevékenység megítélésének hátrányos befolyásolására, így az elkövetett fegyelmi vétségek nemhogy csekély jelentőségűnek lennének, hanem éppen ellenkezőleg, kiemelkedő súlyúak.

A fegyelmi vétségek rendbelisége – amely az eljárás alá vont ügyvéd terhére megállapított bűncselekmények rendbeliségéhez igazodott –, nagy száma szintén a fegyelmi vétség kiemelkedő tárgyi súlya irányába mutat.

Jelen fegyelmi tanács rögzíti, hogy nem ért maradéktalanul egyet a fegyelmi eljárások büntetőeljárás megindulása esetén történő felfüggesztésének gyakorlatával. Az eljárások tárgya eltérő, a büntetőeljárásban büntetőjogi, míg a fegyelmi eljárásban ügyvédszakmai- és ügyvédetikai normák megsértése képezi vizsgálat tárgyát, és ez utóbbi vizsgálat az esetek nagy részében az előbbi eljárás eredményének ismerete nélkül lefolytatható lenne, amely az eljárás alá vont ügyvédek érdekét is szolgálná.

Mindazonáltal, a fegyelmi eljárások felfüggesztése jogszerűen, a vonatkozó eljárási szabályoknak megfelelően történt, a büntetőeljárás időtartamának alakulására a fegyelmi tanácsoknak nincsen ráhatása, mint ahogy a büntetőeljárás elhúzódásának okaira sem rendelkeznek rálátással.

A fellebbezés kártérítésre vonatkozó hivatkozásait a másodfokú fegyelmi tanács megalapozatlannak tartotta, tekintettel arra, hogy a fegyelmi vétségek lényege nem pénzübeli károkozásban azonosítható, hanem az ügyfélbizalom súlyos megsértésében.

Ügyszintén nem tudta enyhítő körülményként értékelni a másodfokú fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvéd által hivatkozott adakozásokat, tekintettel arra, hogy azok nem voltak az eljárás tárgyát képező fegyelmi vétségekkel összefüggésbe hozhatóak.

Mérlegelve az eljárás alá vont ügyvéd által hivatkozott személyi körülményeket, valamint a fegyelmi eljárás tárgyát képező magatartások számát és tárgyi súlyát, a másodfokú fegyelmi tanács a kiszabott fegyelmi büntetést – a jelen határozatban foglalt pontosítással – arányosnak és megfelelőnek értékelte, enyhítésére nem látott lehetőséget.

IV.9

Tekintettel arra, hogy az eljárás tárgyát képező fegyelmi vétségek tárgyi súlyához képest a felmerült eljárási költség nem tekinthető aránytalanul nagynak, a másodfokú fegyelmi tanács az FE 40.9/C. pontjában foglaltak alkalmazására nem látott lehetőséget.

V. Költségekre vonatkozó és keresetindítási lehetőségre vonatkozó rendelkezés indokolása

A határozat rendelkező részének helybenhagyást kimondó rendelkezése az Üttv. 138.§. (1) bekezdés c.) pontján alapul.

A megállapított másodfokú átalányköltség mértéke a FE 40.2. c) pontján alapul.

Eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése túlnyomórészt eredménytelen volt, ezért a másodfokú költségek viselésére köteles az Üttv. 142. §. (2) bekezdése alapján.

A határozat rendelkező részének jogerőt megállapító rendelkezése a FE. 35.5. és 38.1. pontján alapul.

A határozat rendelkező részének kereset előterjesztésének lehetőségéről való tájékoztatása az Üttv.139. § rendelkezésein alapul.

A másodfokú határozat ellen a közigazgatási perekre vonatkozó szabályoknak megfelelő perindítás lehetőségét az Üttv. 139. § (1) bekezdése biztosítja ...

Budapest, 2023. augusztus 30.

1. sz. Fegyelmi Tanács

A határozat 2023. augusztus 30. napján jogerős és 2023. november 3. napján végrehajtható.